

клонява чайниятъ храстъ, почватъ често да го подрѣзватъ прѣзъ първитъ три години. Чакъ на третата година бератъ листата му, отъ които приготвятъ сушения чай. На седмата година изкопаватъ старитъ храсти и посѣватъ отново чайно сѣме.

Листата на чая се бератъ обикновенно три пѣти въ годината. Прѣзъ февруари или мартъ бератъ първитъ, най-крѣхкитъ листенца. Прѣзъ априлъ бератъ останалитъ части на старитъ листа и върховетъ на крѣхкитъ прѣчици. Прѣзъ май или юни бератъ най-дългитъ листа.

Първото бране дава най-хубавъ чай, нареченъ императорски. Той става на прахъ, когато се изсуши.

Растението чай достига срѣдня височина, колкото единъ човѣкъ. Листата му сѣ дълги, на-

зжбени по края и блѣскави. Тѣ сѣ винаги зелени. Цвѣтътъ стои въ пазвата на листа. Той има вѣнче съ бѣли листенца.

Зеленитъ листа на чая сушатъ по два начина. Турятъ листата въ желѣзни сѣдове надъ огъня и отъ врѣме на врѣме отнематъ сѣда отъ огнището да не прѣгорятъ листата. Тогава единъ работ-

никъ съ голи рѣцѣ разбърква чайнитъ листа и